

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4451/2022
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., коју заступа законска заступница - мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Елена Турански адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Срђан Трајчевски адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 522/21 од 01.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 522/21 од 01.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 444/20 од 07.09.2021. године делимично је усвојен тужбени захтев тако што је: одређено да ће самостално вршење родитељског права над тужиљом малолетном АА која је рођена ...2006. године вршити мајка ББ, којој се малолетно дете поверава на чување и васпитање и одређује пребивалиште тужиље на адреси мајке у ..., улица ...; одлучено да ће тужиља личне односе са туженим - оцем ВВ, одржавати према међусобном договору странака и у складу са његовим жељама и потребама; обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиље плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од 08.10.2020. године па надаље док за то постоје законски услови, с тим што ће доспеле износе исплатити одједном уз урачунавање до сада исплаћених износа у периоду од подношења тужбе, а будуће до петог у месецу за претходни месец уплатом на текући рачун законске заступнице тужиље; одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено издржавање преко досуђеног износа па до траженог износа од 15.000,00 динара и обавезан тужени да надокнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 48.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 522/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је усвојена а жалба туженог одбијена и пресуда Основног суда у Сомбору П2 444/20 од 07.09.2021. године преиначена у побијеном одбијајућем делу одлуке о висини издржавања, тако што је обавезан тужени да на име издржавања тужиље, поред досуђених 10.000,00 динара, плати месечно још 5.000,00 динара почев од 08.10.2020. године као дана подношења тужбе па док за то постоје

законски услови, доспеле износе одједном а будуће до петог у месецу за претходни месец уплатом на текући рачун законске заступнице - мајке тужиле, а одлука о трошковима парничног поступка потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужилу трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8, учињеној у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилу је рођена ....2006. године и ученица је средње школе. Од рођења живи са мајком, у породичној кући њених родитеља, у заједници са бабом по мајци и ујаком. Тужилу је корисник права на дечији додатак у висини од око 3.000,00 динара месечно. Тужилуна мајка (рођена 1986. године) запослена је као ..., ради „на црно“ и њена зарада износи 34.000,00 динара месечно. У издржавању тужилу помажу јој мајка и брат. Тужени (рођен 1982. године) до подношења тужбе није плаћао издржавање, нити је одржавао личне односе са тужилу. Тужилу је повремено посећивао његов отац, доносећи потрепштине и дајући јој одређене новчане износе. Тужени је по професији ..., али никада није радио у својој струци. Тренутно обавља привремене и повремене послове у Предузећу „...“ из ..., као ... радник, остварујући приход у висини од 25.000,00 динара. Са супругом живи у ..., у стану који је власништво његове мајке, која сноси трошкове коришћења тог стана и новчано помаже сина. Тужени нема обавезу издржавања других лица. Минимална сума издржавања - накнада за хранике и лица на породичном смештају у време закључења главне расправе износила је 34.141,00 динар.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је, применом члана 160. Породичног закона, обавезао туженог да од подношења тужбе плаћа издржавање тужилу у износу од 10.000,00 динара месечно. Другостепени суд је, применом исте одредбе, преиначио првостепену пресуду и висину обавезе туженог повећао на износ од 15.000,00 динара.

По становишту ревизијског суда, побијана другостепена пресуда донета је правилном применом материјалног права.

Исправан је закључак другостепеног суда да је тужени, с`обзиром на своју животну доб и радну способност, дужан да уложи повећане напоре на обезбеђењу прихода из којих би испунио обавезу издржавања тужилу, ученице средње школе, тим пре што нема обавезу издржавања других лица. Одлучујући о висини његове обавезе суд је узео у обзир и висину накнаде за хранике, односно лица на породичном

смештају (минимална сума издржавања), а досуђено издржавање својом висином је ниже од половине те суме.

Због тога, налазећи да нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић